

Till trafikförsäkringsbolagen

Jämkning av skadeersättning till förare vid rattonykterhet och medverkan till skadan genom vårdslöshet

(Jfr nr 13/1979 och nr 15/1979)

Ärendet behandlades vid nämndens sammanträde 17 oktober 1979.

En man N.N., född 24.10.1956, ådrog sig en vänstersidig lårbensfraktur vid en trafikolycka 15 februari 1977. Invaliditeten bedöms till 10 % definitivt från och med 3 juli 1978.

Anteckningar: Enligt 12 § 1 st trafikskadelagen kan trafikskadeersättning med anledning av personskada jämkas, om den skadelidande själv uppsåtligt eller genom grov vårdslöshet har medverkat till skadan. Ersättning till förare som har gjort sig skyldig till brott som avses i 4 § lagen (1951:649) om straff för vissa trafikbrott kan även jämkas, om föraren därvid genom vårdslöshet har medverkat till skadan.

I sitt yttrande i ärendet 17 oktober 1979 anförde nämnden (Öhman, Ingegerd Westlander, Wennborg och Höglund) följande.

"N.N. var sysselsatt med s.k. beredskapsarbete vid tiden för trafikolyckan. Om olyckan inte hade inträffat, skulle han i mars 1977 ha börjat utbilda sig till byggnadsarbetare. N.N. var efter olyckan sjukskriven till och med 2 juli 1978. Han var därefter arbetslös tills han 25 september samma år började en kurs för byggnadsarbetare vid AMU-center i Växjö. Efter kursens slut har han fått anställning som byggnadsarbetare.

N.N. synes vara berättigad till ersättning för inkomstförlust endast för perioden av arbetslöshet 3 juli - 24 september 1978. Ersättningen torde kunna beräknas efter den sjukpenning, som N.N. har erhållit

under sjuktiden eller ca 90 kronor per dag. Ersättningen för inkomstbortfall under nämnda period under juli - september 1978 bör i och för sig skäligen kunna bestämmas till sammanlagt 7.000 kronor.

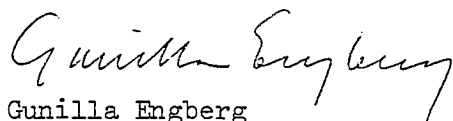
N.N. har viss anspänning i arbetet. Ersättningen för sådana olägenheter från och med 3 juli 1978 samt för lyte och men bör utgå som ett engångsbelopp. Ersättningen för olägenheter bör i och för sig grundas på ett genomsnittligt årsbelopp för livstiden av 1.500 kronor, vilket bör kapitaliseras efter en faktor av ca 18. För lyte och men med ärr bör han ersättas med i och för sig skäliga 8.000 kronor.

Ersättningen till N.N. från bolaget för inkomstförlust, olägenheter samt lyte och men bör således i och för sig beräknas till 42.000 kronor.

N.N. är dömd för rattonykterhet och vårdslöshet i trafik i samband med olyckan. Av handlingarna framgår att N.N., som dagen för olyckan olovligen tillgripit den av honom förda personbilen, saknade körkort. Vid olyckstillfället förde N.N. bilen på riksväg 23 vid Osby i Hässleholms kommun. I en kurva kolliderade han front mot front med en mötande bil. Enligt den mötande bilens förare skar N.N.:s bil kurvan och kom emot henne på fel körbana. N.N. har medgivit att han hållit för hög hastighet vid olyckstillfället. N.N. har uppgivit vid polisförhör att han känt sig kraftigt påverkad av den alkohol som han förtärt före bilfärden. Av handlingarna framgår vidare att N.N., som skadades svårt vid trafikolyckan, erhöll blodtransfusioner, innan blodprov kunde tagas på honom. På grund av att N.N. således gjort sig skyldig till rattonykterhet och medverkat till skadan genom vårdslöshet bör ersättningen till honom jämkas. Med hänsyn till omständigheterna i detta fall bör jämningsgraden - i överensstämmelse med vad bolaget föreslagit - sättas till hälften.

Det må anmärkas att överenskommelse om sådan jämkning har träffats mellan N.N. och bolaget."

Stockholm 17 oktober 1979

Gunilla Engberg